

Navnebeskyttelse

9 ud af 10 af FOAs medlemmer synes, at navnebeskyttelse er en god idé indenfor deres arbejdsområde, og hele 82 procent ville selv benytte sig af navnebeskyttelse, hvis der var mulighed for det.

Det viser en ny undersøgelse blandt FOA-medlemmer ansat i ældreplejen, på hospitaler, i behandlings- og distriktpsychiatrien, socialpsychiatrien, specialområdet, samt på genoptræningstilbud og rehabiliteringscentre. Undersøgelsen blev gennemført fra 25. april til 6. maj 2024. I alt 2.352 medlemmer fra førnævnte arbejdsområder besvarede spørgeskemaet.

Hovedkonklusioner

- **Langt de fleste mener, at navnebeskyttelse er en god idé.** 9 ud af 10 (90 %) af de adspurgte medlemmer svarer, at de er helt eller delvist enige i, at navnebeskyttelse er en god ide inden for deres arbejdsområde.
- **Bred enighed om selv at ville benytte navnebeskyttelse.** 82 procent af de adspurgte svarer, at de er helt eller delvist enige i, at de selv vil benytte sig af navnebeskyttelse, hvis det bliver en mulighed.
- **58 procent svarer, at medarbejderne på deres arbejdsplads allerede i dag undlader at oplyse deres fulde navn på navneskilte på deres arbejdsplads.** Mest udbredt er navnebeskyttelse blandt ansatte i ældreplejen (67 %) og i genoptræningstilbud/rehabiliteringscentre (70 %), mens kun 23 procent af de ansatte på hospitaler undlader at oplyse deres fulde navn på navneskiltene. I behandlings-/distriktpsychiatrien og i socialpsychiatrien er det 51 procent, der benytter sig af navnebeskyttelse.
- **12 procent er blevet kontaktet privat.** Dette gør sig særligt gældende i socialpsychiatrien og behandlings- og distriktpsychiatrien, hvor 19 procent har oplevet dette.
- **11 procent har oplevet at blive truet uden for arbejdspladsen og 4 procent har været udsat for fysisk vold.**

KONTAKT

Notat udarbejdet af:
FOA Politik og Analyse

Presse/Fagbladet:

Politisk ansvarlig:

Lars Ole Preisler Hansen
Tlf. 46 97 25 12

Lærke Bøttger-Roth

Bred enighed om, at navnebeskyttelse er en god idé

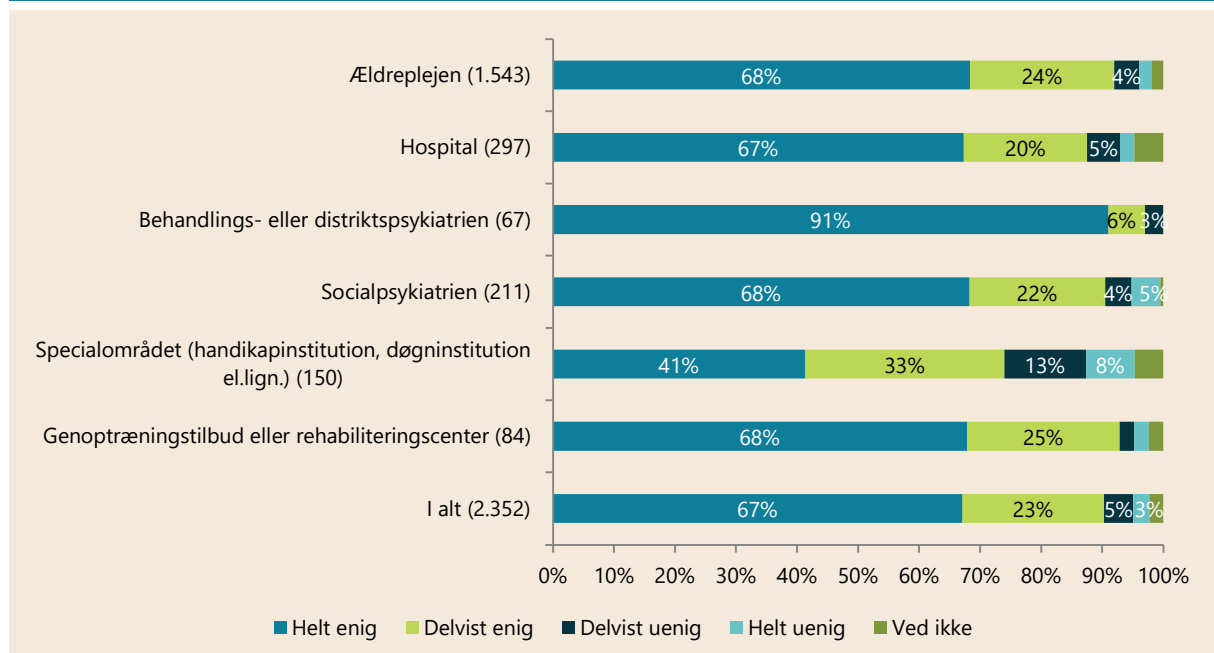
Som figur 1 viser, blev medlemmerne spurgt, om deres holdning til navnebeskyttelse for ansatte på deres arbejdsområde. Spørgsmålet lød som følger: "Der arbejdes i øjeblikket på, hvordan ansattes navne bedre kan sikres, for derved at beskytte dem mod trusler fra utilfredse borgere eller borgere som handler i affekt. Bedre beskyttelse af ansatte kan fx være, at ansattes fulde navn ikke behøver at fremgå af navneskilte og journaler, så det bliver vanskeligere for borgere at identificere og opsøge de ansatte privat. Hvor enig eller uenig er du i følgende: Navnebeskyttelse er en god ide inden for mit arbejdsområde?"

9 ud af 10 medlemmer (90 %) er helt eller delvist enige i, at dette er en god ide. Særligt indenfor behandlings- og distriktpsychiatrien er der bred enighed om dette. Her er hele 97 procent helt (91 %) eller delvist (6 %) enige.

Blandt de resterende arbejdsområder er der også stor enighed. Hos ældreplejen (92 %), på hospitalerne (87 %), i socialpsykiatrien (90 %) og på genoptræningstilbud/rehabiliteringscenter (93 %) svarer cirka 9 ud af 10, at de er helt eller delvist enige i, at navnebeskyttelse er en god ide.

Lidt færre på specialområdet er enige i dette. Her svarer 74 procent, at de er helt eller delvist enige, mens 21 procent svarer, at de er helt eller delvist uenige.

Figur 1. Navnebeskyttelse for de ansatte er en god idé for mit arbejdsområde

Antal svar fremgår af parenteserne. Andele under 3 procent fremgår ikke af figuren. Grundet afrunding summerer alle procenter ikke til 100.

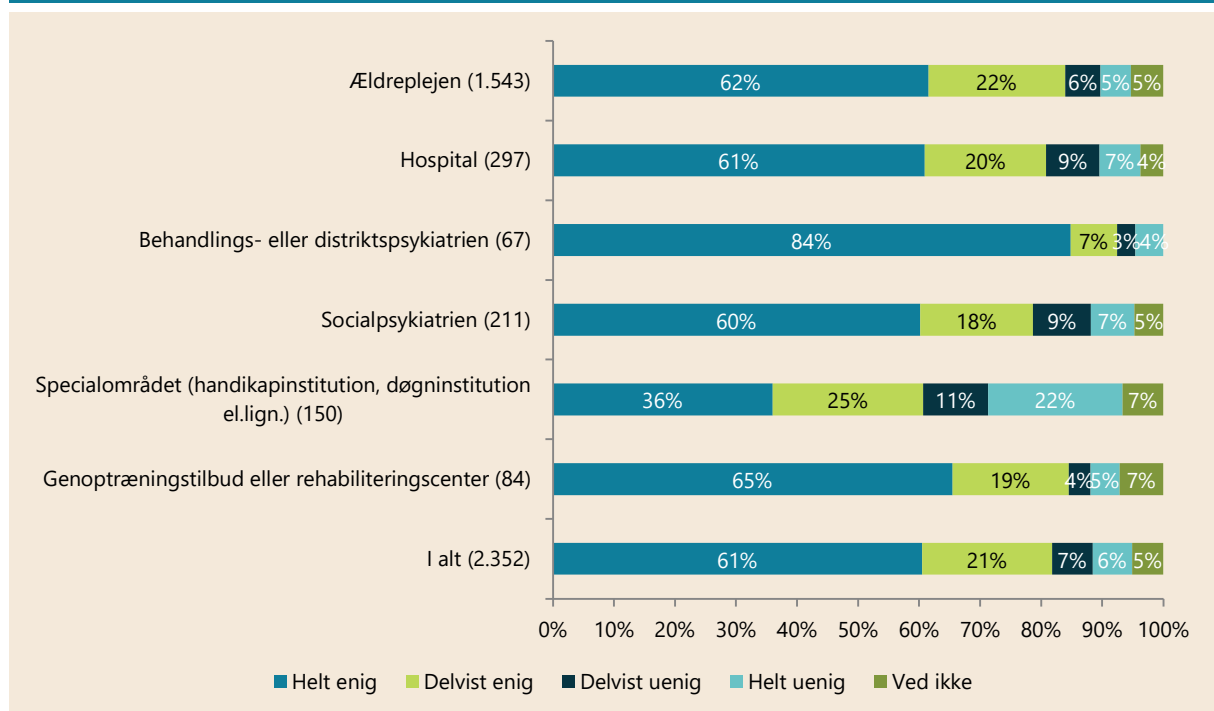
Størstedelen vil selv benytte sig af navnebeskyttelse

Af figur 2 fremgår det, at mere end 8 ud af 10 medlemmer (82 %) selv vil benytte sig af navnebeskyttelse, hvis det bliver en mulighed. Dette gør sig igen særligt gældende blandt medlemmerne ansat i behandlings- og distriktspsykiatrien, hvor 91 procent svarer, at de er helt eller delvist enige i dette.

Størstedelen af medlemmerne fra ældreplejen (84 %), hospitalerne (81 %), socialpsykiatrien (78 %) og på genoptræningstilbud/rehabiliteringscentre (84 %) er også helt eller delvist enige i, at de selv ville benytte sig af navnebeskyttelse.

Blandt medlemmerne ansat på specialområdet er 61 procent helt eller delvist enige, mens en tredjedel af medlemmerne er helt eller delvist uenige i, at de selv ville benytte sig af navnebeskyttelse, hvis de fik muligheden for det.

Figur 2. Jeg vil selv benytte mig af navnebeskyttelse, hvis det bliver en mulighed

Antal svar fremgår af parenteserne. Andele under 3 procent fremgår ikke af figuren. Grundet afrunding summerer alle procenter ikke til 100.

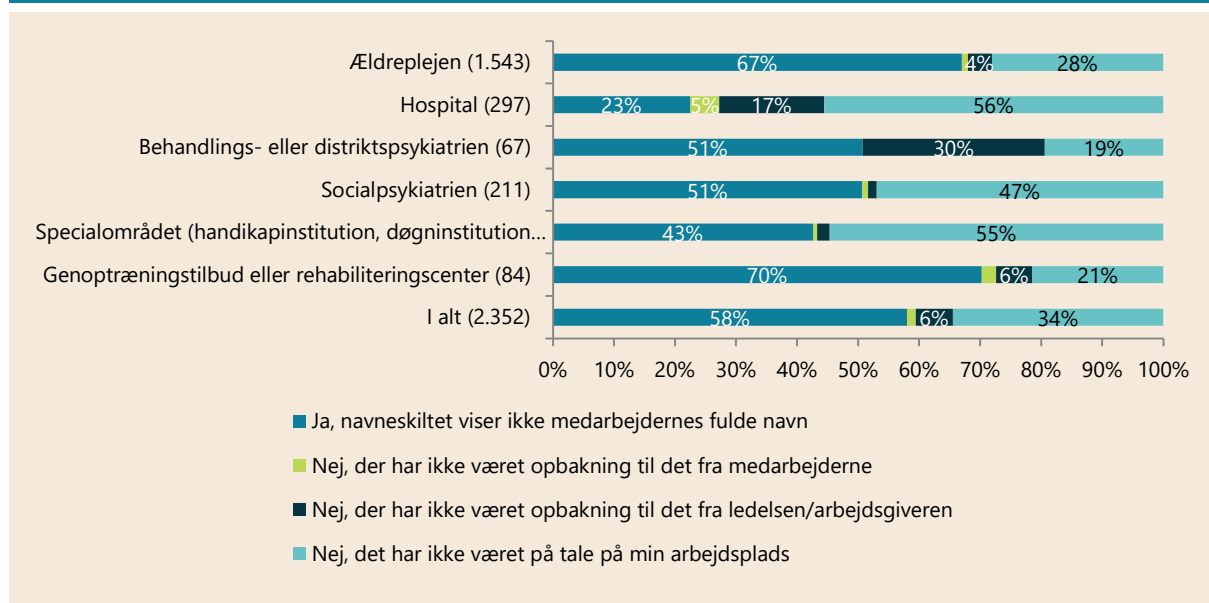
Over halvdelen undlader at oplyse medarbejderes fulde navn

Om efternavn må udelades på navneskilte, kan i dag besluttes i MED-systemet med lønmodtager- og arbejdsgiverrepræsentanter på den enkelte arbejdsplads eller på et mere overordnet ledelsesniveau.

Som figur 3. illustrerer svarede 58 procent af de adspurgte, at medarbejderne på deres arbejdsplads allerede i dag undlader at oplyse deres fulde navn på navneskilte. 28 procent svarede, at den mulighed slet ikke har været på tale på deres arbejdsplads, mens 6 procent oplyste, at ledelsen/arbejdsgiveren har modsat sig en anonymisering af medarbejderne. Endelig har 2 procent svaret, at der blandt medarbejderne selv ikke har været opbakning til at indføre navnebeskyttelse.

Som det illustreres i figur 3, er der store forskelle mellem de enkelte arbejdsområder. Særligt medlemmer ansat i genoptræningstilbud/rehabiliteringscentre (70 %) eller i ældreplejen (67 %) svarer, at medarbejderne på deres arbejdsplads ikke oplyser deres fulde navne på navneskiltene. I behandlings-/distriktpsikiatrien svarer halvdelen (51 %) af medlemmerne, at de ikke oplyser medarbejdernes fulde navn på navneskiltene. 30 procent svarer, at der ikke har været opbakning til dette fra ledelsen. 19 procent svarer, at det slet ikke har været på tale. Ligeledes svarer halvdelen af medlemmerne fra socialpsykiatrien (51 %), at de ikke oplyser medarbejdernes fulde navn. 47 procent svarer, at det ikke har været på tale. På specialområdet svarer 43 procent at navneskiltene ikke viser medarbejdernes fulde navn, og 55 % svarer, at det ikke har været på tale på deres arbejdsplads. Afslutningsvis svarer kun 23 procent af medlemmerne på hospitaler, at de undlader at oplyse medarbejdernes fulde navn på navneskiltene. 17 procent svarer, at der ikke har været opbakning fra ledelsen, og 56 procent svarer, at det ikke har været på tale på deres arbejdsplads.

Figur 3. Undlader I at oplyse medarbejderens fulde navn på navneskilte på din arbejdsplads?

Antal svar fremgår af parenteserne. Andele under 3 procent fremgår ikke af figuren. Grundet afrunding summerer alle procenter ikke til 100.

Spørgsmålets fulde formulering lød: På nogle arbejdspladser undlader man allerede i dag at oplyse medarbejdernes fulde navn på navneskiltet for at beskytte medarbejderne? Undlader I at oplyse medarbejdernes fulde navn på navneskiltene på din arbejdsplads?

Trusler og truende adfærd

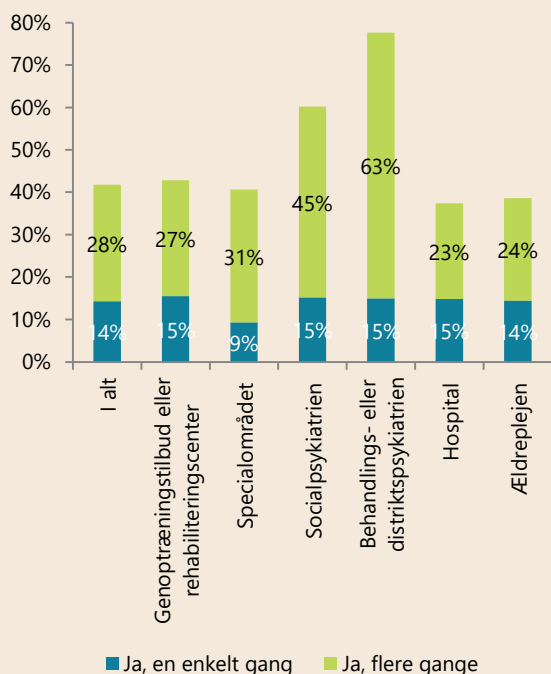
Af figur 4A fremgår det, at 28 procent flere gange har oplevet trusler og truende adfærd i arbejdstiden/på arbejdspladsen. 14 procent har oplevet det en enkelt gang.

Værst ser det ud i behandlings-/distriktpsychiatrien, hvor hele 63 procent af medlemmerne har oplevet trusler eller truende adfærd flere gange i arbejdstiden. I alt har 78 procent i behandlings-/distriktpsychiatrien oplevet dette mindst én gang. Herefter kommer socialpsychiatrien (60 %), genoptræningstilbud/rehabiliteringscenter (42 %), specialområdet (40 %), hospitaler (38 %) og ældreplejen (38 %).

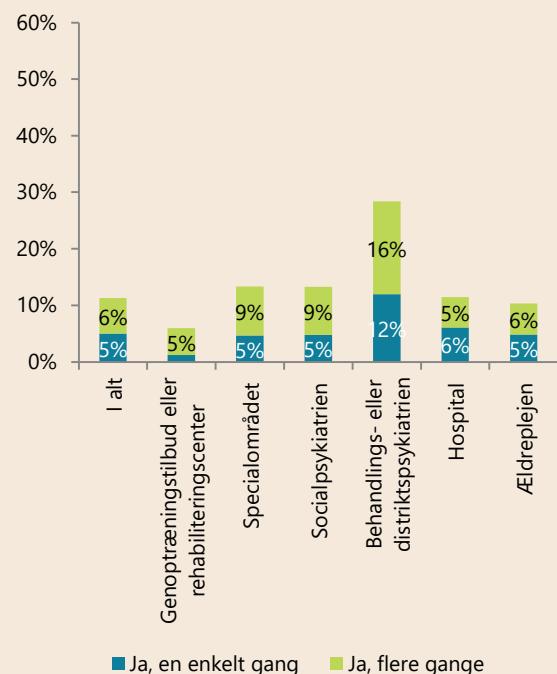
I figur 4B kan det ses, at 11 procent har oplevet truende adfærd og trusler uden for arbejdstiden/arbejdspladsen mindst én gang. Igen ser det værst ud i behandlings-/distriktpsychiatrien, hvor 28 procent har oplevet trusler eller truende adfærd mindst én gang uden for arbejdstiden. Herefter kommer socialpsychiatrien (14 %), specialområdet (14 %), hospitaler (11 %), ældreplejen (11 %) og genoptræningstilbud/rehabiliteringscenter (6 %).

Figur 4. Jeg har modtaget trusler eller oplevet truende adfærd fra borgere eller pårørende

A) ... i arbejdstiden/på arbejdspladsen

B) ... uden for arbejdstiden/arbejdspladsen

Antal svar: Ældreplejen (1.543), Hospital (297), Behandlings- og distriktpsychiatrien (67), Socialpsychiatrien (211), Specialområdet (150) Genoptræningstilbud eller rehabiliteringscenter (84), I alt (2.352).

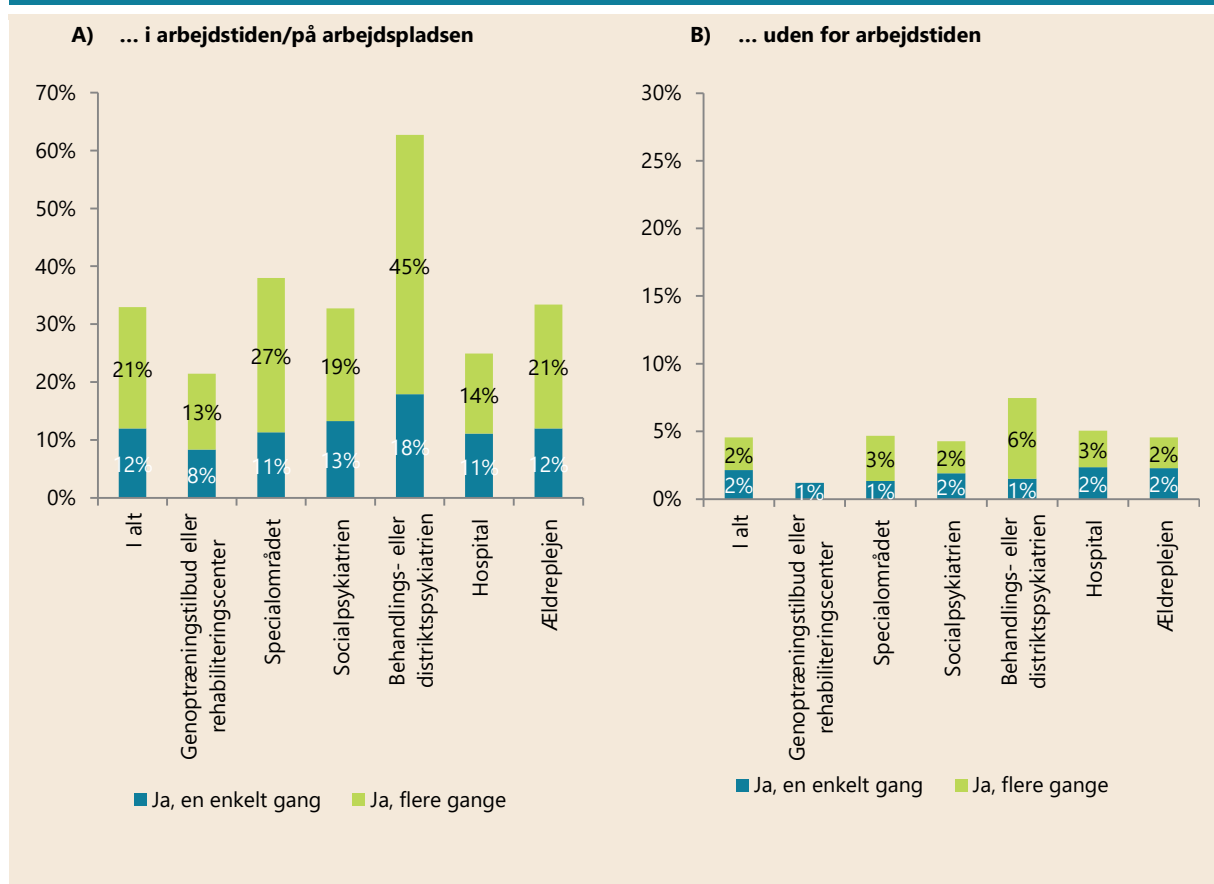
Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmulighed er udeladt af figuren.

Fysisk vold

Af figur 5A kan det ses, at 21 procent af de adspurgte medlemmer flere gange har været udsat for fysisk vold fra borgere eller pårørende i arbejdstiden/på arbejdspladsen. 12 procent har oplevet det en enkelt gang. Ansatte i behandlings-/distriktspsykiatrien skiller sig særligt ud, hvor hele 45 procent af har været udsat for fysisk vold fra borgere eller pårørende flere gange. I alt har 63 procent i behandlings-/distriktspsykiatrien oplevet dette mindst én gang. Herefter kommer specialområdet (38 %), ældreplejen (33 %), socialpsykiatrien (32 %), hospitalerne (25 %) og genoptræningstilbud/rehabiliteringscenter (21 %).

I figur 5B bedes medlemmerne besvare, om de har været udsat for fysisk vold fra borgere eller pårørende uden for arbejdstiden. 4 procent har svaret, at de har oplevet dette mindst en gang. Opdelingen på arbejdsområder viser, at 7 procent af medlemmerne fra behandlings-/distriktspsykiatrien, 5 procent af de hospitalsansatte, og 4 procent fra hhv. socialpsykiatrien, ældreplejen og specialområdet har været udsat for fysisk vold udenfor arbejdspladsen.

Figur 5. Jeg har været udsat for fysisk vold fra borgere eller pårørende

Antal svar: Ældreplejen (1.543), Hospital (297), Behandlings- og distriktspsykiatrien (67), Socialpsykiatrien (211), Specialområdet (150) Genoptræningstilbud eller rehabiliteringscenter (84), I alt (2.352).

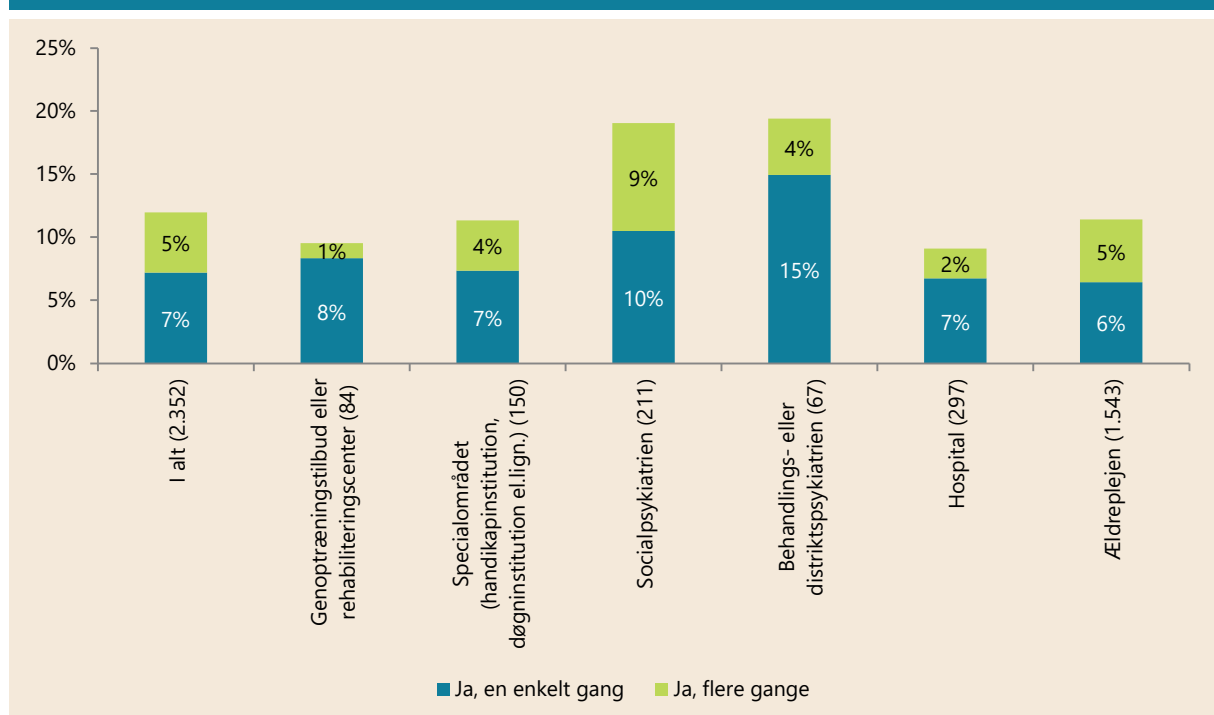
Andele under 1 procent fremgår ikke af figuren. Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmulighed er udeladt af figuren.

Kontaktet og opsøgt privat

Af figur 6 fremgår det, at i alt 12 procent af de adspurgte medlemmer, har oplevet at blive kontaktet privat. 7 procent oplevet det en enkelt gang, og 5 procent har oplevet det flere gange.

Både i socialpsykiatrien og i behandlings-/distriktskykiatrien har 19 procent af medlemmerne oplevet at blive kontaktet privat mindst én gang. På specialområdet og i ældreplejen har 11 procent af medlemmerne oplevet dette mindst én gang. På hospitalerne og genoptræningstilbud/rehabiliteringscenter har 9 procent af medlemmerne oplevet, at blive kontaktet privat mindst én gang.

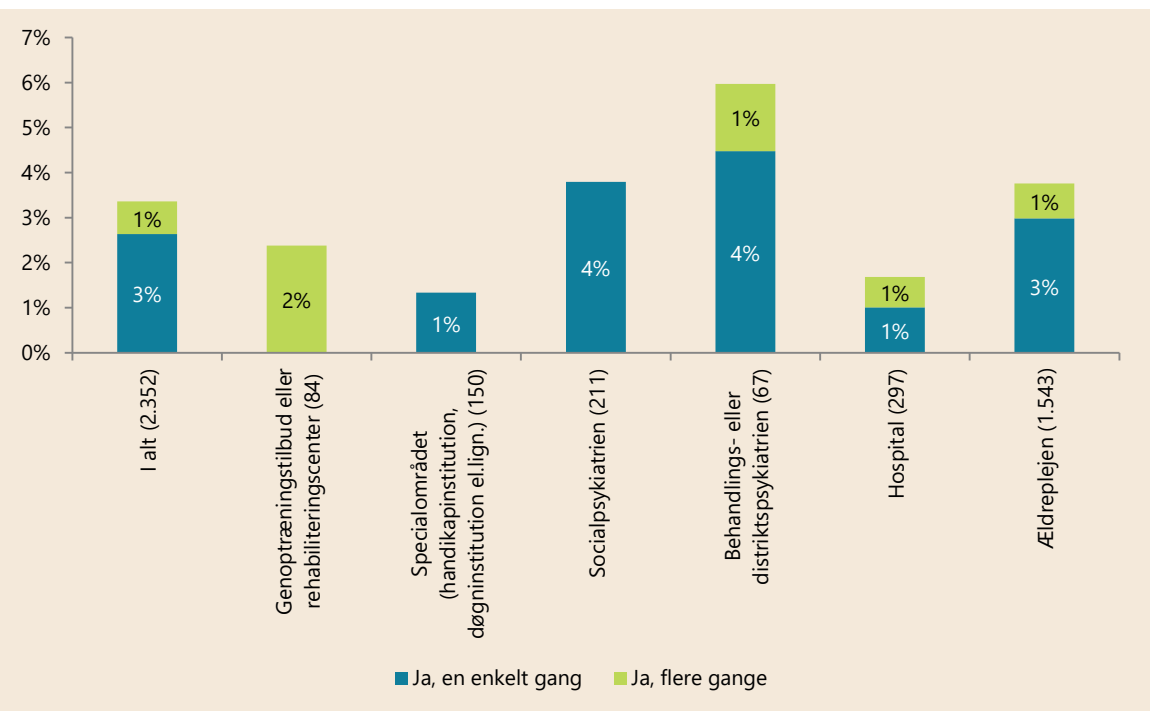
Figur 6. Jeg er blevet kontaktet privat på mail, telefon, sms eller Facebook

Antal svar fremgår af parenteserne.

Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmulighed er udeladt af figuren.

Af figur 7 på næste side kan det ses, at 4 procent af de adspurgte medlemmer har oplevet at blive opsøgt på deres private adresse mindst én gang. 5 procent i behandlings-/distriktskykiatrien har oplevet dette, hvoraf 4 procent har oplevet det flere gange. Ligeledes har 4 procent i socialpsykiatrien også oplevet dette flere gange. 4 procent i ældreplejen har oplevet at blive opsøgt på deres private adresse mindst én gang. 2 procent af medlemmerne på hhv. hospitalerne og genoptræningstilbud eller rehabiliteringscentre har oplevet dette mindst én gang. Afslutningsvis har 1 procent af medlemmerne på specialområdet oplevet at blive opsøgt på deres private adresse en enkelt gang.

Figur 7. Jeg er blevet opsøgt på min privatadresse

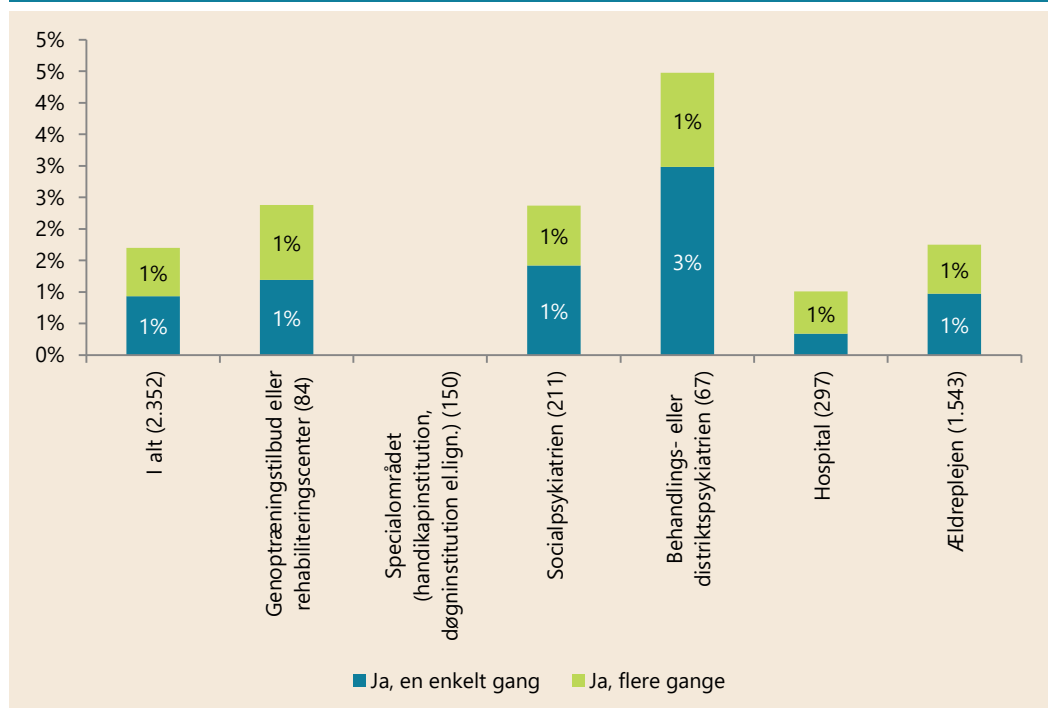
Antal svar fremgår af parenteserne.

Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmulighed er udeladt af figuren.

Truende adfærd mod familie/pårørende

I alt 2 procent af de adspurgte medlemmer har oplevet, at deres familie eller pårørende har oplevet truende adfærd. Andelen er meget små på tværs af arbejdssteder. 4 procent af medlemmerne fra behandlings-/distriktskykiatrien har svaret, at de har oplevet dette. Ingen fra specialområdet, har oplevet, at deres familie eller pårørende har oplevet truende adfærd.

Figur 8. Min familie eller pårørende har oplevet truende adfærd

Antal svar fremgår af parenteserne.

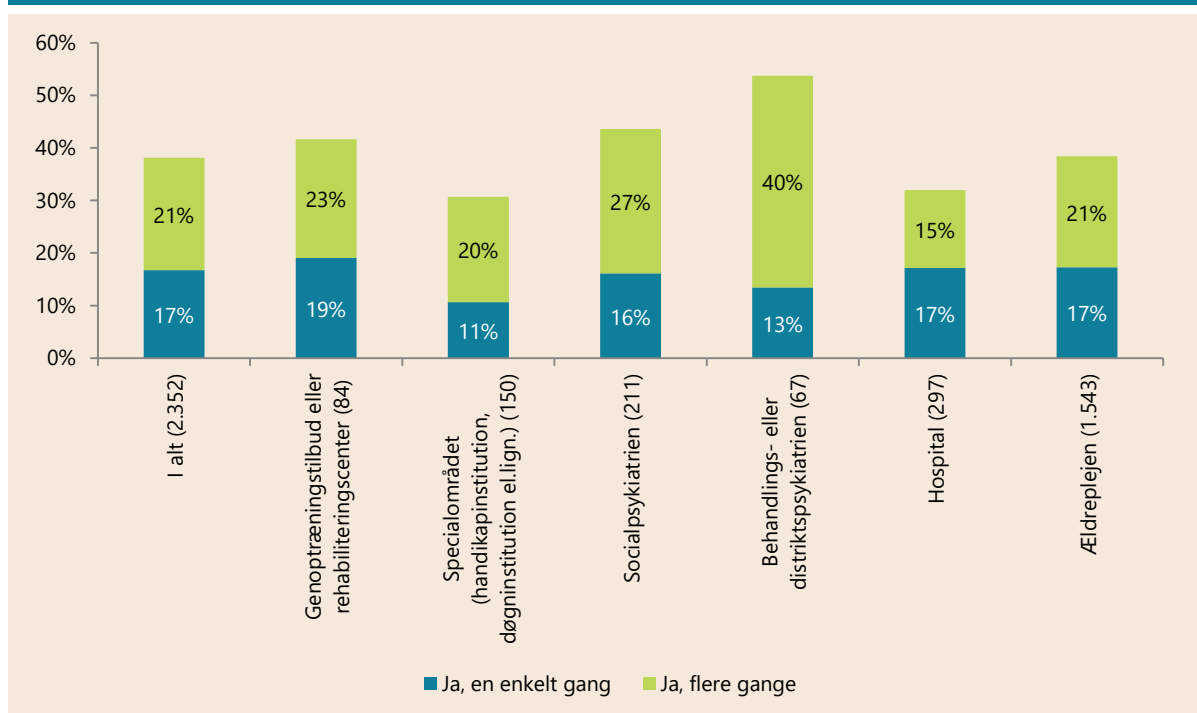
Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmulighed er udeladt af figuren.

Trusler om klager og anmeldelse

I figur 9 kan det ses, at 38 procent af de adspurgte medlemmer er blevet truet med, at man ville klage over dem til deres arbejdsgiver. Af disse har 17 procent oplevet det en enkelt gang, mens 21 procent har oplevet det flere gange.

I behandlings-/distriktspsykiatrien har over halvdelen (53 %) oplevet, at de er blevet truet med klager til deres arbejdsgiver mindst én gang. Herefter kommer socialpsykiatrien (43 %), genoptræningstilbud/rehabiliteringscenter (42 %), ældreplejen (38 %), hospitaler (32 %) og specialområdet (31 %).

Figur 9. Jeg er blevet truet med, at man ville klage over mig til min arbejdsgiver

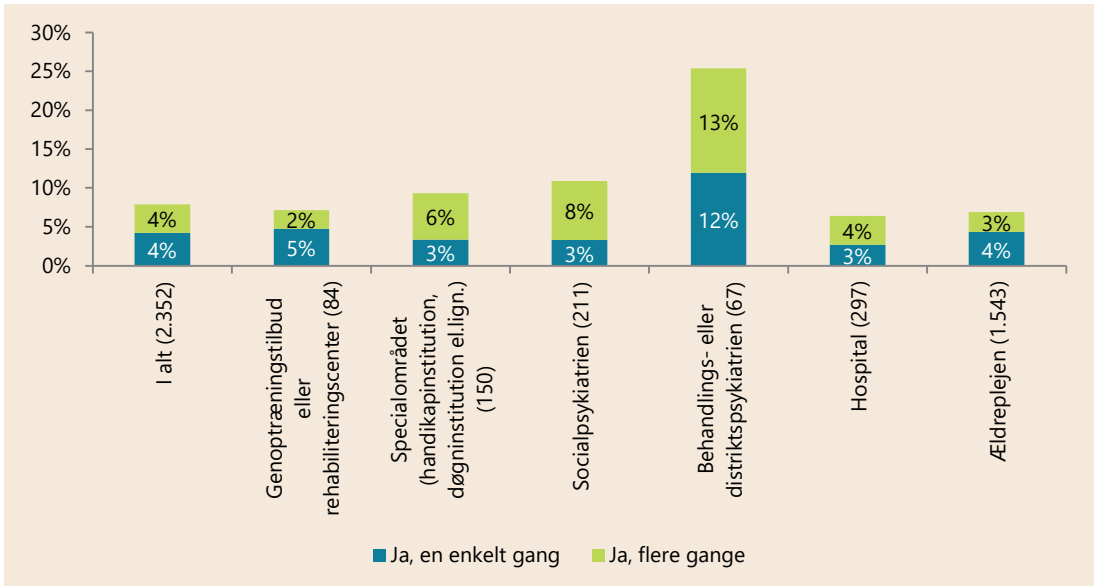

Antal svar fremgår af parenteserne.

Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmulighed er udeladt af figuren.

Den sidste hændelse som medlemmerne er blevet spurgt ind til, er om de har oplevet, at de er blevet truet med en politianmeldelse. Sammenlagt svarer 8 procent, at de har oplevet dette mindst én gang (se figur 10).

Igen ses en højere forekomst hos behandlings-/distriktspsykiatrien. Her har 25 procent svaret, at de mindst én gang har oplevet at blive truet med en politianmeldelse. Herefter kommer socialpsykiatrien (11 %), specialområdet (9 %), genoptræningstilbud/rehabiliteringscenter (7 %), hospital (7 %) og ældreplejen (7 %).

Figur 10. Jeg er blevet truet med politianmeldelse

Antal svar fremgår af parenteserne.

Deltagerne havde også mulighed for at svare 'Nej' eller 'Ved ikke' til spørgsmålet – disse svarmulighed er udeladt af figuren.

Metode

Indsamlingsperiode

Undersøgelsen er gennemført i perioden 25. april til 6. maj 2024.

Indsamlingsmetode

Data er indsamlet i en spørgeskemaundersøgelse udsendt til FOAs elektroniske medlemspanel. Der blev udsendt fire påmindelser til deltagerne. Undersøgelsen vedrørte også andre emner end navnebeskyttelse.

Målgruppen

Målgruppen for undersøgelsen var FOAs erhvervsaktive medlemmer. Da det kun er et udsnit af disse medlemmer, der har deltaget i undersøgelsen, er alle analyser forbundet med en statistisk usikkerhed. Alle sammenhænge og forskelle, der beskrives i teksten, er testet statistisk signifikante på et signifikansniveau på minimum 95 %. Hermed kan vi med minimum 95 % sikkerhed sige, at der er tale om statistisk sikre sammenhænge og forskelle og ikke blot tilfældigheder. Fremhæves forskelle i teksten, som ikke er statistisk sikre, vil det blive kommenteret.

Antal besvarelser og svarprocent

I alt blev 9.990 erhvervsaktive medlemmer inviteret til undersøgelsen. Det viste sig, at 79 e-mailadresser var uvirksomme. Det reelle antal inviterede var således 9.911. 4.520 medlemmer, svarende til 46 procent, gennemførte undersøgelsen fuldt ud eller delvist. 39 procent svarede på alle spørgsmål, mens 7 procent afgav nogle svar. Spørgsmålene af rapporteret i dette notat er kun stillet til medlemmer ansat i ældreplejen, på hospitaler, i behandlings- og distriktspsykiatrien, socialpsykiatrien, specialområdet, samt på genoptræningstilbud og rehabiliteringscentre. I alt svarede 2.352 af disse på spørgsmålene om navnebeskyttelse.